

502.

287

287

287

Kirjutusse-lehed.

Kes peabesinematse kirjutusse-lehtede järele tahab kirjutama appida, et paige tähele:

1) et juba nende peab kätte kogelama, kuidas se profikume püütkume näitab, mis esimeeste kirja peab.

2) Kirjutaja isegi peab fugeete laua taga istuma, ja temma kõnarrad ei pea kühkasi mitta mägga laugel ollema.

3) Igga kirjale ja pehiksele peab esite fõrmega, laua peale tõmbama, et fõt harjuma da ja teada oppetada.

4) Igga kirjale ja pehiksele peab ni laua küllega lotsuma, kuni kuest harjuma da õppind teha mitta yggema, kuidas peab ollema.

5) Kui kriipsud ja põhkistamised korda lähevad; siis peab käemaart üleskandma, ja nenda kirjutama.

6) Kirjutud read peavad õiged ollema, ja õigekohhe minnema: seppärast peab sedda käemaart, kus sulg on, sedda mõda kuida põhkistamisid ehk sõnu tulleb kirjutada, emale nihutama. Ei olle siis tarwis, et koolmeistrid kooli laste kirjutusse-ramatutesse pliiistikkuga jonesti tõmbavad, et lapsed nende mõda õigekohhe õppivad kirjutama. Se wiis ei kolba kuhugi, egga sa temmast ühtegi kasju, agga tül kahju.

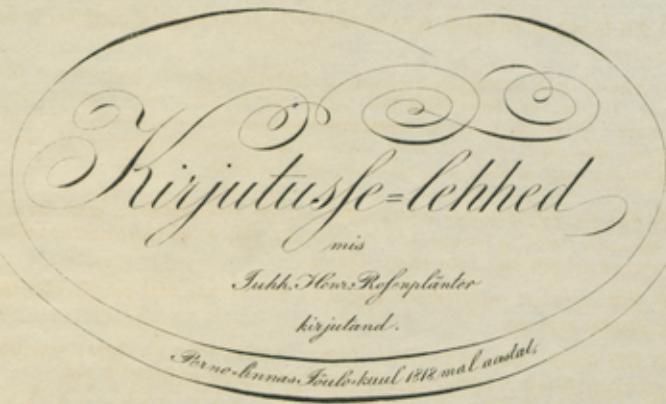
7) Kui kriipsud, ishiärranis mis kowwerid on, ehk rõnga jooswad, nenda kui need, mis esimeses, teisese ja kolmandamas reas nähtakse, peab õ, ija kõigeennamiste katsuma ja kirjutama, et neid õiete hästi õppiks teggema.

8) Kui põhkistamised reas, peavad ühhe rinna peal ollema, egga pea üks üles egga teine allapiddi minnema.

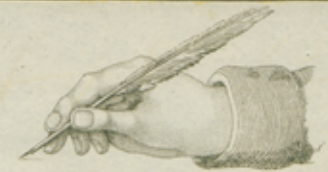
9) Kui sõnad, mis reas kormistikko seismad, peavad ühhetassa ollema, egga kõhhi ühhe sõnna põhkistamid ei suremad egga wõhhemad kõise sõnna põhkistamidesst olla.

10) Egga sõnna wõhhet peab wõhhet jätma.

Al. 502.

Gravirt und gedruckt von D. Hoyer in Rorol.

/ \ - // \ = || \ \ = X /

11numus20 ~ ~ 00 ~

1 f j l u l l s s 9 P 6 S S

i r n u m w e o a s L l l t t t

b h h d j g g p p s s s s t s

⁶
irnumacoas Ll bdkjgs

⁷
aaabbbdddeee gghhii kkk

⁸
ll mmmnnnoopprrrs

9
ſt tt uuu w nn ꝛ ꝛ ä ö ü ꝛ

10
an bn dn en gn hn in jn kn ln mn n

11
on öp m rm sm ſm ſnt m um nm ꝛ m

12
a b c d e f g h i j k l m n o p r s t u v z /

13
au äu bu du eu gu hu iu ju ku lu mu

14
nu ou öu pu ru su su tu uu üu wu zu

15
am äm b̄m dm em gm hm im jm km j

16
lm llm mm nm om öm pm rm sm

17
sm ssm tm ttm um üm w̄m zm

all äll bll dll ell gll hll ill jll mll nll oll öll

öll pll rll sll fll tll ull üll wll zll

abdeg hijkllmnoprstunvz.

21
A A B D E G H J K L M N

22
O O O P R S T U U W Z

23
g k l n r gg kk ll nn rr à â ä ö ø
(cf q v x y)

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XIV	XV	XVI
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	14	15	16

XIX	XX	XL	L	LX	C	CC	h	D	DC	M
19	20	40	50	60	100	200	500	500	600	1000

. : , ; ! ? » « „ :: () []

Aesopus Agesilaus Antonius

Bias Diogenes Dione Ennius

Epaminondas Gorgias Hannibal

30
Horatius Julius Seondas Manlius

31
Metellus Pausanias Plato Regulus

32
Solon Thales Tiberius Titus Zeno

33
Kus ei olle hakkatust, seal ei olle lõppetust.

34
Vihha võttat vilja maast, kaddedus kallad merrest.

35
Ühe töö lõppetus sadab teise algatust.

36
Se innimenne on rikkas, kes paljo õppin.

37
Warras ikka ennese taggant warrastab.

38
Kes kõnneleb se külvab, kes kuleb se leikab.

Õppi nores põlvnes, et tarkus hiljaks ei viibiks.

Sinna ei pea mitte walletama egga petma.

Kõigemaggusam leib se, mis töö waenaga tenitud.

Tõe pärrast rügin töt, tõe pärrast näen waewa.

Sinna pead omma palle higgi sees omma leiba söma.

Tehke head neile, kes teid wiikawad.

Õnksad on need, kes puhtad süddames on.

Ei sa kõik taevariki, kes Isand! Isand! ütlenad.

Jummesse viikha ei te mitte, mis Jummal ees õige on.

Agga nüüd jäeb usk, lotus, armastus, need kolm,
agga surem neist on armastus.

Otse kui ihho ilma waimota on surnud,
nenda on ka usk ilma teggusitta surnud.

Jummal ei olle omma Poega mitte
 lakkitanud ma-ilma, et temma ma-ilma
 pididi hukkamõistma, waio. et ma-ilm
 temma läbi pididi õntfaks sama.

Joann. 3. 17.

Martin Lutterus.

Ta sündis 1483 aastal p. Kr. f. Kaddrina-ku 10^{mal} päeval,
ja suri 1546; Kuinla-ku 18^{mal} päeval.

1817. Mardi-ku 19^{mal} päeval pühhitseti iggale maal
kõigis paigus Lutteruse-rahwa kogudustes, nenda kui
meiegi maal. öntsa Lutteruse mälestuseks. Tanno-püh-
ha, sest et parrajaste sel päeval kolm sadda aastat
täis said, sest ajast arvata, mil sesamma pühha mees,
pühkast Waimust aetud, seggaseks läinud usko-õppetust,
Tummala sõnna möda pühkast kirjast hakkas selletama.

1820.

Januari-ku kuendamal päeval, kulutati Riialinnas,
 et aulik ja armolinne Ülleem-wallitseja

K. E. J. E. R. A. L. E. K. S. A. N. D. E. R.

Lihwlandi- ja Kurre-ma mõisawannemitte palwet
 kuulda wõtnud, ja sedda uut seädust, mis nemimad
 omma prilastanra tallopoegade heaks teinud, sure armo-
 ga heaks kiitnud, ja sedda kindlaks kinnitanud.

11) Igga sõna ja rida peab mitmele ja mitmele korraks kirjutama, ja tähtsamaks
ähe ja seddasamma kasutama ja jälle kasutama.

Kui sõmedega ühta sulista tähti korre wiisi püütakse teha; siis peab õppija sellegi-
pärast sõna nenda piddama, kui oleks temmal sulg näppo wahhel. Kui neid palju on,
kes kirjutamist õppimas, siis võib üks näidata, kuidas sõmedega laua peale tõmmata, ja
tewad teisid nenda tagajärrel. Kirjutamine, kui käärt üleskantakse, seab sedda kas-
su, et õppijad sedda parremaste, kergemaste ja ilusamaste õppivad kirja teggema, ning
et kui siis kät mahapannewad, sedda kindlamaste kirjutawad.

Parrem on, et kirjutusse-lehhed sealt kõrgast, kus penikesed leneb üle lehe tõm-
matud, läbbi leigatakse, ja paks pabberi peale liimitakse; sest et siis õppija, nenda kuidas
isgi tahjab, tedda omma silma liggidale võib panna, et näeb kuidas keel tehtud.

Need, kes hakkawad õppima, peawad kaksteisikümme ehl kuusteisikümme korda,
ehk weel peäle sedda, igga tähekest, põhilawi ja sõna kirjutama. Kui kolmekümne
kolmandama ja järgmiste lehtede peäle tulles hakkata; siis ei kõlba mitte täit rida korr-
ga kirjutada, waid agga kaks ehl kolm sõna koralt. Kui need hästi; siis võib kasutada
täit rida kirjutada.

Der Hirutamiß dlofa wiffen fahhah apolhar fellele amon reet fchda nand, te ho-
leaa nenda terb, fufda folmas, teers, fchimes nunnat oypenwad; ja, ei fchda mides
pao, nris nehandamas nunnat fimmid.

Der Druck dieser Vorschriften wird unter der Bedingung erlaubt,
dafs gleich nach dem Abdrucke, und vor Herausgabe derselben,
sieben eingebundene Exemplare, zur vorchriftsmässigen Ver-
theilung, an die Censor-Comitè dieser Kaiserlichen Universität
eingesandt werden.

Dorpat, am 9. April 1826.

Ludwig Wilhelm Moritz,
Censor.

